

то съ перушинки, освѣнь само въ начяло-то и то само зимѣ. Попоислѣ, на вторѫ-тѫ годинѫ, юрганчата съ перушинки трѣбува съвѣмъ да ся махнѣть, а намѣсто тѣхъ да ся турятъ другы завивки спротивъ както потрѣбува и спротивъ каквото е годишно-то врѣме.

Трѣбува еще да забѣлѣжимъ, че дѣте-то на драго срѣдце обича де гляда видѣло! за това люлка-та или лѣгло-то му да бѣде нагодено така, чото кога си лѣгне то да гляда право камъ прозореца, а не да му иде видѣлина прѣзъ главѫ-тѫ или отъ странѫ, зѣтото инакъ лесно може-станѫ кривооко.

VIII. ПРЪВИ ЗѢБИ НА ДѢТЕ И ОТБИВЪ ОТЪ НѢНКѢ.

Сега настая за дѣте-то пръво лично врѣме на вѣнкашній му животъ, сир. врѣме, въ което му излизатъ *пръви-ти* или *млѣчни-ти зѣби*. Това врѣме за всички дѣтца не е все едно; повечето ся пада на осмый мѣсяцъ, а понѣкога и на десятый, единадесетый, нарѣдко пѣкъено отъ това, а еще понарѣдко ся случи да извади дѣте-то зѣбы насокро слѣдъ като ся добые. Да ся добые зѣбато дѣте, то тврьдѣ много нарѣдко може-ся случи.

Чтомъ ся заготвяять вѣнци-ти за зѣбы, щешъ съглядашъ, че ся зачервенѣњъ, па ако и да не отекнѣть, и да нѣма по тѣхъ грѣзели, дѣте-то ще ся залигави, па ще ся покриви, та ту писне, ту ся укроти; понѣкога очи-ты му почервеникътъ найповече въ вѣтрѣшни-ты кѣтеве, или го хване рема, или му рукижъ бузы-ты; сънъ-тъ